

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Помісну Українську
Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії
Київського Патріархату

№ 7-8 (92-93) липень-серпень 2012 р.

23 червня у луцькому Замковому чоловічому монастирі Архангелів освячено новий храм на честь новомучеників та сповідників, які в Україні та в інших землях у ХХ столітті за Христа і православну віру постраждали (на світлинній інформаційній службі єпархії). Богослужіння очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл у день, коли 1941 року в цих стінах тоді ще Луцької тюрми енкаведисти розстріляли тисячі людей. Під час освячення та за Божественною Літургією із владикою співслужили єпископ Володимир-Волинський Матфей, намісник обителі ігумен Святополк (Канюка) та інші священнослужителі.

Звертаючись до присутніх, владика закликав волинян не забувати про загиблих, бо «пам'ять – це єднання, молитва, те, що надихає на богоугодні справи». Також архіпастир нагадав усім, що новомучеників та сповідників ХХ століття Священний Синод прославив у липні 2011 р. Тож науковці Волинської православної богословської академії розпочали відповідні дослідження, адже серед розстріляних луцьких в'язнів були і священники, і члени церковного притчу. Ймовірно, серед когорти цих страждальців є ті, кого слід долучити до сонму новомучеників та сповідників.

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця найпопулярніша волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – **1 грн 48 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – **91241**. Архів основних публікацій «Волинських єпархіяльних відомостей», радіопередач, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavja.lutsk.ua

ХРОНІКА

В академії

1 червня проректор з науково-дослідницької роботи Волинської православної богословської академії священник Володимир Вакин взяв участь у відкритті міжнародної наукової конференції «Співець Волинського краю», присвяченій 200-літтю від народження Ю.-І. Крашевського, що проходила в бібліотеці Волинського національного університету ім. Лесі Українки.

Юзеф-Ігнацій Крашевський (1812–1887) – видатний польський письменник. Його доробок налічує коло 600 томів (без листування), у тому числі близько 400 романів і повістей. Сюжети багатьох творів були запозичені з побуту волинських селян: «Історія Савки», «Уляна», «Ярина», «Хата за селом», «Ермола» та ін.

Гості з Буковини

5 червня у нашу єпархію прибула група вихованців недільної школи Чернівецького кафедрального собору Преподобної Параскеви Сербської. У Луцьку їх зустрів директор недільної школи собору Різдва Христового м. Володимира протоієрей Ігор Бігун. А вже цього ранку у січні таку ж нагоду відвідати Чернівці мали і його учні.

Двадцятьеро дітей разом із десятима дорослими взяли участь у Богослужінні в Свято-Троїцькому соборі, побували у Волинській духовній консисторії, про яку розповів їм канцлер протоієрей Микола Цап, у жіночому монастирі Василя Великого та чоловічому монастирі Архангелів, де поспілкувалися з вікарієм єпархії, єпископом Володимир-Волинським Матфеем.

Того ж дня, увечері, у володимирському соборі Різдва Христового своїх нових друзів зустрічали вихованці недільної школи. Під орудою художнього керівника Лариси Лучинець вони підготували пісенно-віршовану композицію та з цікавістю послушали римовані поздоровлення чернівчан.

Із теплими вітаннями виступили також о. Ігор, депутат міської ради, голова благодійного фонду «Віра в майбутнє» Віра Чайковська-Тарликова, голова місцевої організації «Союзу українок» Наталія Авдєєнко.

На завершення зустрічі діти обмінялися пам'ятними подарунками. На ночівлю гостей приймали у сім'ях союзниць, священників собору Різдва Христового та в однойменному жіночому монастирі.

Наступного дня гості побували на екскурсії по древньому Володимирі, а після обіду разом із дванадцятьма володимирськими дітьми вирушили відпочивати на озеро Світязь.

Цей змістовний захід став можливим завдяки «Союзу українок» та добродійникам – депутатам районної ради Павлові Карпюку, міській ради Сергієві Кобі, підприємцю Андрієві Кузьмінчуку, а також благодійному фонду «Віра в майбутнє».

У Луцькому міському деканаті

3 червня презентацію книги духовних новел «Тетрамерон» Брата Віктора, що вийшла цього року в єпархіяльному видавництві «Ключі», уперше проведено в парафіяльній церкві – у тимчасовому храмі Великомучениці Катерини. Після Літургії настоятель протоієрей Юрій Близнюк розповів про збірку та запропонував її придбати й одержати пам'ятний підпис у присутнього автора. Багато парафіян скористалися порадою.

За словами письменника, подібне було декілька років тому і з поширенням збірки новел «Хрещате»: вона добре розходилась не у світських книгарнях, а в храмах після подібних презентацій.

До речі, новели Брата Віктора (літературного редактора інформаційно-видавничого центру єпархії В. Гребенюка) уперше прозвучали в ефірі радіо «Луцьк». **19 липня** під час популярної авторської передачі Василя Ворона «Студія 3» після інтерв'ю з літератором шанувальники красного письменства почули п'ять творів із «Тетрамерона». Запис у виконанні автора і Володимира Клименка здійснено на єпархіяльній радіостудії «Благо» (головний редактор – протоієрей Віктор Пушко). Новели Брата Віктора досі не раз звучали у православній передачі «Благо» на FM-радіостанції «Сім'я і дім», а тепер стають доступними ширшому колу слухачів.

— 3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

9 серпня – святого великомученика і цілителя Пантелеймона

Божий угодник Пантелеймон (IV ст.) народився в місті Нікомідія у сім'ї знатного язичника Евсторгія і названий був Пантолеоном. Батько віддав Пантолеона в початкову язичницьку школу, закінчивши яку юнак почав вчитися лікарського мистецтва у знаменитого в Нікомідії лікаря Євфросина. Одночасно Пантолеон став відвідувати священномученика Ермолая, який розповів йому про християнську віру.

Одного разу юнак побачив на вулиці мертву дитину, вкшену єхидною, яка ще була поруч. Пантолеон почав молитися Ісусові Христу про воскресіння померлого й умертвіння отруйної тварини. Він твердо вирішив, що в разі виконання його молитви стане послідовником Христа і прийме Хрещення. Дитина ожила, а єхидна померла на очах. Після цього чуда Пантолеон був охрещений з ім'ям Пантелеймон (усемилостивий).

Після смерті батька він присвятив своє життя стражденим, хворим, убогим і жебракам. Безкорисливо лікував усіх, що зверталися до нього, відвідував в'язнів, особливо християн, якими були переповнені всі тюрми, та оздоровлював їх від ран. Незабаром чутка про милостивого медика поширилася по всьому місту. Залишивши інших цілителів, жителі стали звертатися тільки до святого Пантелеймона.

Із задрозів лікарі донесли імператору, що Пантелеймон лікує християнських в'язнів. Цар Максиміан умовляв святого спростувати донос і принести жертву ідолам, але святий сповідав себе християнином і на очах імператора зцілював розслабленого Ім'ям Ісуса Христа. Запеклий Максиміан стратив зціленого, а Пантелеймона піддав найжорстокішим мукам.

Господь з'явився святому і зміцнив перед стражданнями. Великомученика повісили на дереві і рвали залізними кігтями, обпалювали свічками, потім розтягували на колесі, шпарили килпачим оловом... Зі всіх катувань угодник Божий вийшов переможцем і сміливо викривав імператора.

За велінням Максиміана цілителя Пантелеймона кинули на розтерзання диким звірам у цирку. Але звірі лизали йому ноги і відштовхували один

одного, намагаючись торкнутися руки святого. Глядачі піднялися з місць і почали кричати: «Великий Бог християнський!» Розлючений Максиміан наказав воїнам рубати мечами всіх, хто славив Ім'я Господнє, а святому Пантелеймону відрубати голову.

Страждальця привели на місце страти і прив'язали до оливкового дерева. Він став молитися. Один з воїнів ударив його мечем, але меч не завдав жодної рани. Коли святий закінчив молитву, то почувся таємничий голос, що назвав страстотерця на ім'я і покликав у Небесне Царство.

Солдати впали перед мучеником на коліна і стали просити пробачення. Кати відмовилися продовжувати страту, але Пантелеймон звелів виконати наказ імператора. Воїни зі слізьми попросилися з угодником, цілуючи його.

Святі мощі великомученика Пантелеймона частинками розійшлися по всьому християнському світу. Він шанується як покровитель воїнів і лікарів.

Віталій КЛИМЧУК

— ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Читаймо Святе Письмо

Сучасний світ сповнений тривоги, горя і розчарувань. Життєві проблеми підстерігають нас щокроку. І не кожна людина може вистояти перед ними. Нас часто зраджують, завдаючи великого душевного болю. Але порятунком є: у Біблії. Коли я стала старшою – зрозуміла: здебільшого приходять до Бога чи взагалі задумуються про Його існування, коли горе. Коли все, що можна було зробити, зроблено, з'являється єдина надія – на Спасителя.

Я взялася читати Священне Писання два роки тому. До цього змусили певні обставини. І почала розуміти, духовно зміцнюватися. Біблія стала головною супутницею мого життя. Я задумалась, як витрачаю свій час. Нерідко суєта закриває нас від Слова Божого, через що ми не можемо виділити і хвилинок на спілкування з Творцем. Але тепер я впевнена: немає нічого кращого за розмову зі Всевишнім. Бо без Його благословення всі твої діла не принесуть ніякої користі.

Не завжди розумію написане, бо ця Книга не проста. Один і той самий уривок можна читати сто разів, але втямиш на сто перший. Іноді порізномо розумієш прочитане. Тож потрібно вдаватися до авторитетних коментарів і тлумачень, запитувати в тих, хто знає Писання краще, переусім священників.

Але найголовніше, що я затирила: сила – у любові. Любити слід Бога, свого ближнього і навіть ворога. Жити для інших стільки, скільки для се-

бе. Лише тоді біди і нещастя стануть менш помітними, бо всією великою силою їх буде закрити Божою любов'ю. Треба звертатися до Всемогутнього не тільки в горі, а й у радощах. Ми повинні дякувати Йому за те, що Він увійшов у наше життя, адже Біблія навчає: якщо шукатимеш Його, то знайдеш, а якщо залишиш Його, Він «залишить» тебе.

Господь навчає нас допомагати нужденним і бути милосердними. У Євангелії читаємо і таку настанову: «...Любіть ворогів ваших, благословляйте тих, хто проклинає вас, добро творить тим, хто ненавидить вас, і молитесь за тих, хто кривдить і гонить вас, щоб ви були синами Отця вашого Небесного...» (Мт. 5:44–45). Належить прийняти ці слова у своє серце, прийняти – і послуговуватися ними.

І це: ми повинні вчитися прощати, незважаючи, наскільки ображені. Так, це непросто, але вельми важливо. У Книзі Книг написано: «Бо так полюбив Бог світ, що віддав і Сина Свого Єдиного, щоб усякий, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне» (Ів. 3:10). Тобто Всевишній усе може простити і покаже нам приклад. У цьому одна з головних сутностей християнської віри.

Про це все нам оповідає Святе Письмо. Не знаючи Слова Божого, людина схожа на сліпця. Тому благословення Господнє на кожному, хто прагне почути Його.

Анна ЧЕРНІЙ

— ОГОЛОШЕННЯ

Запрошуємо до співпраці

Інформаційно-видавничий центр Волинської єпархії Київського Патріархату організовує і веде діяльність у нашому краї відповідно до потреб Церкви, використовуючи різні види та форми поширення інформації. Центр здійснює загальне керівництво, координацію та взаємодію відділів: інформаційної служби, прес-служби, газети «Волинські єпархіяльні відомості», сайту Pravoslavja.lutsk.ua, телестудії «Собор», радіостудії «Благо», видавничого відділу «Ключі». Нема сумнівів: потреба в поширенні Слова

Божого, слова Православної Церкви дуже велика, а жінок, як завжди, на ниві інформаційного служіння – мало.

Тому запрошуємо долучитися до цієї важливої праці **православних волинян-добровольців – журналістів, блогерів, редакторів, фотографів, відеооператорів, інших працівників ЗМІ, перекладачів, розповсюджувачів газет і книг**, які мають бажання і хоч невелику можливість бути апостолами XXI століття. Зголошуйтеся: за тел. (0332) 72-21-82, моб. (050) 661-56-68, ел. поштою – pres-sluzhba@ukr.net.

У Луцькому районному деканаті

10 червня настоятель парафії Апостола, первомученика архidiaкона Стефана в селищі Торчин протоієрей Степан Деленів на місці захоронення воїнів УПА (поруч Меморіалу слави) відслужив панахиду по загиблих. Разом з усіма молилися голова райради Ігор Волошенюк, депутати місцевих органів самоврядування, ветерани Волинського братства вояків УПА ім. Кліма Савура та інші миряни.

12 липня, у день спомину первоверховних апостолів Петра й Павла, настоятель парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Гордище-1 Луцького районного деканату священник Богдан Лисак уперше відправив у храмі молебень на зажинки, оскільки жнива тут розпочинаються «після Петра». Перед іконою Пресвятої Богородиці «Примножителька хлібів» молилися працівники ТзОВ «Україна» разом із його генеральним директором Ігорем Павловичем. Душпастир у проповіді зазначив, послаючись на відповідні слова Біблії, що вельми важливо зібрати все, що послав Бог на наші поля, та ще важливіше вирощувати і збирати духовні плоди. Щоб ця істина пам'яталася, великий образ, перед яким пройшов молебень, панотець подарував осідкові Товариства, а кожному жнивареви – його невеличкі копії.

Після помазання освяченою оливою урочистість було продовжено в сусідньому с. Баїв, де розміщується городищанська тракторна бригада. Священник уперше освятив на ній зернозбиральну техніку, окропив хлібодарів освяченою водою і ще раз благословив їхній труд. З усіма жінцями тут молилися перший заступник голови райдержадміністрації, начальник районного управління сільського господарства Валерій Шилік та виконавчий директор ТзОВ «Україна» Василь Ярема.

У Ковельському районному деканаті

10 червня паломники з селища Люблинець уперше відвідали манявських святинь. Очоловав поїздки настоятель парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона священник Матвій Олійник.

Перед мандрівкою, у Луцьку, на щасливу подорож прочан благословив вікарій єпархії єпископ Матфей, відслуживши молебень у Замковому чоловічому монастирі Архангелів.

Богомольці відвідали Хрестовоздвиженську Манявську обитель, скит, водоспад та джерело Святого Духа. Дорогою назад побували в Гошівському чоловічому монастирі.

За словами вірних, такі пізнавальні прощальні екскурсії розширюють загальний світогляд, збагачують релігійний кругозір, залишаються у пам'яті й дають душевний заряд на тривалий час. Тому один із головних напрямків просвітницько-виховної діяльності на парафії о. Матвій вбачає у розширенні духовних знань вірян, у здійсненні паломницьких подорожей до християнських центрів України.

Благословення медиком

13 червня митрополит Луцький і Волинський Михайл взяв участь у святковому вечорі обласної клінічної лікарні з нагоди Дня медичного працівника. Захід відбувся в Палаці культури обласного центру. Спільно з віце-канцлером і старшим капеланом єпархії протоієреєм Олександром Безкоровайним, капеланом закладу священником Назаром Бабієм і духовенством кафедрального собору Святої Трійці владика відслужив молебень, а також привітав головного лікаря Івана Сидора й увесь медперсонал зі святом.

На поміч прикордонникам

15 червня наш митрополит, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, декан кафедрального Троїцького собору протоієрей Микола Нецькар та інші священнослужителі на запрошення командування й особового складу Луцького прикордонного загону взяли участь у урочистих заходах із нагоди вручення його персоналу нової техніки.

Після церемонії передачі транспорту, різного військового обладнання владика відправив чин освячення. У вітальному слові архієрей побажав прикордонникам доброї служби, щоб Господь допомагав їм «розрізняти добро від зла».

Продовження на 4 стор.

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

НЕ ВІДЧИНЯЙТЕ САТАНИ!

Окультизм, екстрасенсорика – вкрай небезпечні

Запитання

Прочитала оголошення про курс навчання – контролю над ефірним тілом, тактильного сприйняття біополя, зняття енергоінформаційних ушкоджень тощо. Я записалася б, але як ставиться до цього Церква?

Відповідає магістр філософії та релігієзнавства протоієрей Тарас Волянюк

Окультизм (від латин. *occultus* – таємний) – загальна назва багатьох учень і практик. Найчастіше терміни «окультизм» і «езотеризм» використовуються як синоніми у значенні «чародійне спілкування з надприродними силами».

Щоб з'ясувати, як ставиться до цього Церква, визначимо, що є людина в окультизмі та що про людину говорить Церква.

Згідно з православним віровченням, людина – істота сотворена, її Творцем є Бог. Людина без Бога не може створити нічого, а як істота сотворена підпорядковується різним законам. Це закони фізичні, біологічні, соціальні, економічні, моральні, юридичні тощо. Порушення тих чи інших приводить людину до тяжких наслідків: порушення законів природи обертається тяжкими екологічними лихами, юридичних – приводить у в'язницю, порушення законів духовного життя шкодить її відносинам з Творцем і життя після смерті. Людина не може розпоряджатися своїм Творцем, не може нав'язувати Йому свою волю.

В окультизмі ж вважається, що існують таємничі, надприродні сили й можна оволодіти ними, щоб досягти більш комфортного життя на землі. Ці сили Церквою іменуються *духами злочи піднебесної*.

Спокуса окультизму прямо пов'язана з гріхопадінням перших людей. Диявол звабив пра-

отців таємним знанням, яке вони отримують, скуштувавши заборонений плід і за допомогою якого стануть, як боги (Бут. 3:5). Таким чином, гріхопадіння первозданних людей стало початком окультної практики, основою магізму та пошуку таємних знань. Якщо до гріха людина перебувала у найтіснішому внутрішньому спілкуванні з Богом, і від цього залежало її благополуччя, то в гріхопадінні Бог перестав бути для людини сокровенним благом, яке зсередини освячує її життя. Тепер заборонений плід, зовнішній для людини, але привабливий, став сприйматися як «золотий ключик», за допомогою якого гадається самостійно досягти щастя і бути самодостатнім повелителем свого буття. Якщо влада первозданної людини над світом могла здійснюватися лише за її особистої гармонії з Богом, то тепер людина пробує досягти досконалості «з чорного входу». З того часу зустрічаються люди, які бажають оволодіти таємними силами, здібностями, придумати такі магічні ритуали або словесні формули, щоб впливати на світ, – стати, «як боги», без Бога. Люди купують таємні знання, пишаються ними, а потім втрачають усе.

Окультизм у будь-якому прояві – магії, біоенергетиці, спиритизмі – є сатанізм, часто завуальований під чесноти світла і навіть образ Христа. Далеко не всі люди, що займаються будь-яким видом окультизму, знають про це. Деякі знають, але запліщують на це очі. Інші знають і приймають свідомо. Але не важливо, знає людина, що вона є слугою сатани, а сатана – його «слугою», чи не знає: все одно вона віддала свою душу йому, стала його рабом, позбавила свою душу вічного життя з Богом у Раю. Тепер вона прирікає себе на вічні муки пекла після смерті, бо виконала заповіт сатани: «У тебе не повинно бути ніяких інших богів крім мене».

Це повинні добре знати всі, хто захоплюється магією, екстрасенсорикою, біоенергетикою, і всі ті, хто вдається до їх згубної «допомоги». Святитель Ігнатій (Брянчанінов) сказав: «Усі бісівські явища мають ту властивість, що навіть незначна увага до них небезпечна: від однієї такої уваги, допущеної навіть маленької цікавості до подібного явища можна піддатися спокусі й загинути». Якщо навіть від нікчемної уваги до бісівського явища можна постраждати, то що ж говорити про той масовий інтерес до всякого роду бісівщини, який виявляє наше населення до екстрасенсів, чаклунів, магів, НЛО та «інопланетян», «третього ока», ворожіння, астрології тощо! Цей масовий інтерес породжує і масове ураження тих, що цікавляться, і появу величезного числа духовно ушкоджених, хворих, біснுவатих, зневірених, що доходять до самогубств.

Чому навіть найменший зв'язок зі світом бісів приводить людину до трагедії? Чим же страшні для людини окультні методи впливу на неї, у тому числі «цілительство», зняття вроків, екстрасенсорика? Справа в тому, що всі екстрасенсорні впливи – це насильницький вплив на психіку, головним чином на підсвідомість, і пригнічують волю. Гіпноз у різних видах і так званий біоенергетичний вплив на «ауру», кодування і чаклунські дії, «контакти» з «інопланетянами» та багато чого іншого придушують волю людини, нав'язують їй свою волю і свої форми мислення й поведінки. Через вплив на підсвідомість вводиться чужа для нас інформація, яка стає ніби частиною нашої душі. Ця інформація спрацьовує, перекинувшись робота душі на рівні підсвідомості та спрямовується й на свідомість, змінюючи і сприйняття, і мислення. Вона спрямовується й на тілесну діяльність, що призводить до порушення функцій органів та систем організму і їх захворювання.

Створення в підсвідомості такої домінантності – це одержимість чужим духом. Людина стає одержимою, тобто носієм чужого духу, який творить насильство над душею потерпілого. Пригнічується воля, нав'язуються чужі помис-

ли, бажання, думки, поведінка. Чужорідна інформація, що створює негативну домінанту в підсвідомості людини, програмує її поведінку і мислення. Такий насильницький вплив обмежує особистість людини, паралізує її волю і перетворює її в біоробота, у ній спотворюється Образ Божий.

Таким чином, чаклун, екстрасенс, інші окультисти зазіхають на Образ Божий в людині – здійснюють один з найтяжчих гріхів. Ось чому Християнська Церква прирівнює цей гріх до гріха людиновбивства. Дії мага з духовної точки зору злочинні, незалежно від того, яким чином він

отримав свої екстрасенсорні знання: чи шляхом посвячення в чаклуни, навчанням у школі екстрасенсів, чи самостійним навчанням з окультних книг, тобто чи з активною допомогою диявола, чи з пасивною. У будь-якому випадку ці дії заборонені й гріховні, однаково ведуть до пекла, якщо людина не покається.

Таким чином, той, хто вдається до окультних практик, як би вони не називалися, вельми ризикує своєю безсмертною душею.

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Звертайтеся до редакції: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1; (0332) 72-21-82; vuv@ukr.net

ПІЗНАЄМО БІБЛІЮ

ЧИЙ ВИ РАБ?

«О Господи, я раб Твій, я раб Твій і син рабині Твоєї» (Пс. 115:7). Що означають ці слова із біблійної Книги псалмів? Чому ця людина називає себе рабом?

Це глибоке посвячення себе Богу. Чи зможе зараз кожен із нас вимовити ці слова: «Я раб Твій, Господи»? Марія, Мати Ісуса, у захваті Своєї душі теж говорить: «Зрадів дух Мій у Бозі, Спасі Моїм, бо зглянувся Він на смирення раби Своєї» (Лк.1 : 47–48). Велич усякої душі полягає в тому, щоб бути рабом Усевишнього.

Можуть заперечити, що є покликання вище, ніж раб. Раб – це нікчемно і принизливо для достоїнства людини. Але бути рабом цього світу та рабом Ісуса Христа – зовсім різні речі.

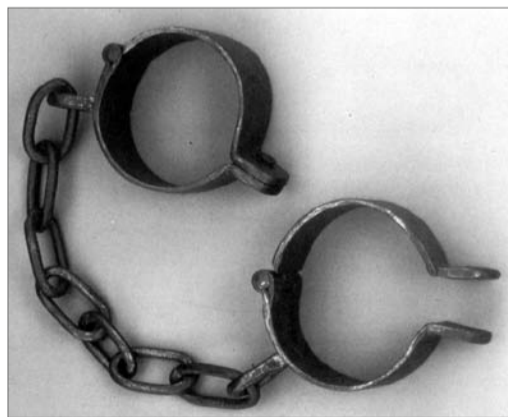
Одному братові недруги Євангелія сказали: «Ну що там у вас – рабство та рабство. Ти дай-но, кидай з рабством, приходи до нас, ми з тебе людину зробимо». Брат на це відповів: «Ні, краще бути рабом Христа і слугою Божим, ніж бути навіть володарем світу, але служити князю темряви».

Рабство християнина – зовсім особливе. Воно веде до благословенної мети, до почесної високого поклику, але за умови: якщо воно добровільне. Розповідають випадок із життя. Син рабовласника таємно від батька увірвався у Бога і, бачачи непосильну працю рабів, попросив батька дозволити йому відпустити одного з них на волю. Батько вважав це за юнацький каприз і дав синові цю радість. Прийшовши на плантацію, син не знав, на кому зупинити вибір: знесилені люди похилого віку, люди середніх років і зовсім молоді знемагали від спеки і важкої праці. Серце його зглянулося на юнака. «У нього все життя попереду, – подумав він, – звільню юнака». Підкликав його й каже: «Ти вільний! Ніхто тебе не змусить більше працювати. Іди куди хочеш!». А сам сів у ноші й подався геть. Юнак постоював у подиві, а потім, коли дійшов сенс сказаних слів, пустився шосили бігти за ношами. Наздогнав свого благодійника, впав перед ним і став благати: «Господарю! Ти такий добрий, візьми мене до себе в раби, я хочу бути твоїм».

Дорогі читачі! Чи була у вас така зустріч з Ісусом Христом, коли ви зрозуміли, що нікуди вам більше йти, що тільки у Спаси є слова життя вічного? Чи пережили ви такий стан, коли душа, ні в кому не знайшовши заспокоєння, у глибо-

кому смиренні говорять: «Господи, я добровільно хочу бути твоїм рабом. З радістю буду виконувати будь-яку роботу, піду і поїду куди завгодно! Я – Твій раб!»

Такого стану потрібно досягати. Вірна служба Господу може бути тільки з любові. Багато християн слідує за Ісусом, маючи якісь свої цілі. Їх не служіння зводиться до того, щоб Бог їм давав більше і більше Своїх благ. Вони хочуть тільки приймати від Бога. Це корисливе служіння. Апо-

тол Павло пише: «...І якщо ми в цьому тільки житті уповідаємо на Христа, то ми нещасніші за всіх людей!» (1 Кор. 15:19).

Інші служать Господу зі страху, щоб Бог не покарав їх. Це, звичайно, вище, ніж з користі, але в такому служінні людина не проявляє себе повністю.

Лише служіння і поклоніння Богові з любові – угодні йому. Я не тільки тому служу Богу, що Він спас мене, не тому, що Він покарає мене, але тому, що спокутуваний його стражданнями і тому, що я люблю його та в знак подяки присвячую себе навіки йому як раб.

Які ж вимоги до раба Господнього? Ось які: «Якщо хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе і візьме хрест свій, та йде за Мною» (Мф. 16:24).

Зверніть увагу: взяти хрест – свій! Кожному Господь дає хрест під силу. Іншому здається, що він дуже важкий, готовий навіть його підпиляти, полегшити. Але не потрібно поспішати і нарікати на труднощі. В кінці шляху ми обов'язково зрозуміємо, що саме ця важкість виявилася для нас спасительною. Якби нам надали право вибору, то більш відповідного нам хреста, ніж той, який послав Бог, при всьому бажанні ми не знайшли б.

На землі насправді є тільки два господарі, кому служать. Бог – Цар вічності та князь світу цього – диявол. Якщо я – не Божа людина, тоді належу іншому господареві. Тому як добре, коли ми прагнемо бути Божими людьми, Божими рабами! А Божі раби повинні бути досконалими. Перший крок до досконалості – це сповідання і залишення всіх гріхів. Без цього даремно молилися, марно топтати двори Божі, – з беззаконниками Бог не має ніякого діла. Тому нам треба звільнитися від гріха, який нас приземлює.

Благословенна справа на землі – трудитися для Господа, для його Царства, трудитися там, де, може, й небезпечно. Тому не будемо уподібнюватися тим, які байдуже сидять у наших церквах, яким байдуже святе діло Господнє, але віддаймо своє життя повністю йому, щоб згодом почувти: «Гаразд, добрий і вірний рабе! Увійди в радість господаря твого» (Мф. 25:21).

Андрій ХРОМЯК, викладач Волинської православної богословської академії, кандидат богословських наук

ХУДОЖНЄ СЛОВО

ПОБОЖНА

– Я така побожна, я так вірю в Бога, – вихвалялася Галина перед подругою. – Книжки духовні читаю, до церкви ходжу. Усіх так шкода, усім хочеться допомогти.

– А як допомагаєш? – стиха запитала Ольга.

– Ну, як? Таж усім не допоможеш. Подумки співчуваю, шкодую.

Жebraкам завжди даю якусь копійчину. А сьогодні, наприклад, позичила сусідці п'ять гривень на хліб, бо вона сама живе на мізерну пенсію. Казала – післязавтра віддасть, як отримає гроші. А я почекаю. Мені ж не горить. А не віддасть вчасно, то я день почекаю, тоді нагадаю. Я ж завжди можу позичити, коли віддають.

Ольга дивилася на Галю та й боялася уже запитати, що було б, якби старенька не віддала гроші.

– Олю, ти що задумалась? Якось така мовчазна. А пам'ятаєш Павла, який до Америки поїхав? Кажуть, він там оженився, ніде не працює ще й до чарки пригубився.

– Галю, ти хіба бачила, що наговорюєш таке? – Таж Елька розказувала з третього під'їзду, а їй Степан сказав, бо він десь від спільних їхніх знайомих чув. Ой, Олю, ти якась така дивна стала, нудно тут у тебе. Мабуть, піду додому, бо ще молитися треба. Я ж довго молюся. Поки відчитаю усі молитви, то й ніч зайде. Добраніч, подруго.

– З Богом, Галю, – відповіла їй услід Ольга...

Валерія ЛЕСЮК
Ілюстрація Ольги ЖУРБИ

ХРОНІКА

Продовження. Початок на 2 стор.

Учасниками події були також голова облдержадміністрації Борис Клімчук, голова облради Володимир Войтович, луцький міський голова Микола Романюк, начальник управління СБУ у Волинській області Володимир Мельникович, начальник обласного управління МВС Богдан Щур, начальник Ягдинської митниці Роман Микитюк.

Пом'янули козаків

17 червня, у Неділю всіх українських святих, митрополит Луцький і Волинський Михайл, єпископ Володимир-Волинський Матфей, паломники з нашої єпархії побували у Свято-Георгіївському монастирі на Козацьких Могилах, долучившись до урочистого Богослужіння та інших заходів, присвячених пам'яті українських козаків та селян, які загинули в битві під Берестечком 1651 року. Божественну Літургію і панахиду очолив Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

23 червня

У день пам'яті розстріляних 1941 року в'язнів Луцької тюрми відбувся хресний хід під проводом митрополита Михайла, в якому взяли участь єпископ Матфей, канцлер протоієрей Микола Цап, декан кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Микола Нецькар, декан монастирів єпархії ігумен Константин, інше духовенство та ченці, міський голова Микола Романюк, представники обласної влади та громадськість. Покладання квітів на місця розстрілу завершилося відправою заупокійної літії.

Добросусідство

24 червня нововолинський декан протоієрей Стефан Фультес, настоятель парафії Казанської ікони Божої Матері селища Іваничі протоієрей Андрій Мельничук та клірик цієї ж громади протоієрей Василь Мельничук взяли участь у відкритті Європейських днів добросусідства в місцевості Кречів – Крилів безпосередньо біля українсько-польського державного кордону.

Представники духовенства, влади, громадськості двох братніх народів у молитві просили Господа, щоб не повторювати помилок минулого, а будувати спільне майбутнє на взаємній пошані, співпраці та солідарності.

По завершенні молитви відбувся Українсько-польський транскордонний форум, на якому о. Стефан підкреслив важливість призивання Божого благословення перед початком доброї справи.

У Володимирському районному деканаті

20 червня помічник декана протоієрей Микола Гінайло разом із кліриком собору Різдва Христового у Володимирі протоієреєм Євгеном Рябцом взяли участь в урочистих заходах з нагоди 67-ї річниці створення 59-го зенітно-ракетного полку в райцентрі. Священик передав військовикам благословення високопреосвященного Михайла на подальшу ратну службу, а також побажав миру в серцях, затишку і достатку в родинях. У подарунок військові отримали ікону Архістратига Михайла.

У капеланській службі

15 червня митрополит Луцький і Волинський взяв участь в урочистості з нагоди вручення дипломів випускникам Волинського інституту економіки та менеджменту (ВІЕМ), що проходила в Палаці культури обласного центру. Захід традиційно розпочався з благословення. Відправивши подячний молебень у співслужінні з деканом Троїцького кафедрального собору протоієреєм Миколаєм Нецькаром, капеланом закладу священником Богданом Репіньовським та іншим духовенством, владика привітав випускників зі здобуттям вищої освіти й побажав перевершити своїх викладачів у професійних здобутках та не забувати про християнські цінності.

2 липня капелан ВІЕМу благословив початок роботи міжнародного соціального проекту «Крок назустріч!» у цьому вузі, спрямованого на підтримку обдарованої молоді. Йдеться про надання безкоштовної освіти за міжнародними стандартами з отриманням диплому державного зразка. Як повідомив

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

Чудотворний образ Богородиці Одігітрії Тростянецької. Поч. XV ст. Волинь. Матеріали: дерево (липа, сосна), паволока (полотно), левкас, темпера, позолота. Храм Святої Трійці с. Тростянець Ківерецького деканату.

Ікону перемалював олійними фарбами у 1889 році художник Іван Маркевич. Реставровано у 2008 році реставратором Волинського краєзнавчого музею Ларисою Обухович.

Так історично склалося у духовному мистецтві України, що в іконопису Волині був найвищий художній рівень. Давня Волинь мала спільні кордони як із Візантією, так і з Західною Європою, а це сприяло тісним релігійно-культурним взаєминам. Після ординської навали правонаступницею Київської Русі стала Волинсько-Галицька держава, яка успадкувала і продовжила традиції високого національного малярства. Авторитетні фахівці стверджують, що давній волинський іконопис досяг образної довершеності, «рівної їй або навіть подібної не знає історія світового мистецтва».

Ікона Тростянецької Богородиці – яскравий приклад цього. Написана невідомим генієм, рука якого впізнається ще в одному шедевр – образі Спаси Вседержителя з с. Річиця на Рівненщині (зберігається у Рівненському краєзнавчому музеї), вона поповнила скарбницю нашої духовної спадщини, з якої вціліло небагато. Основна частина, на жаль, зникла зі сторінок історії.

На цій іконі бачимо ознаки, притаманні періоду XIV–XV століть, так званого палеологіського Відродження. Це був останній період розвитку візантійського мистецтва. Його тенденції – спільні для всього тогочасного православного світу, і саме іконопис Волині якнайкраще відобразив його дух. У християнській ойкумені небаченої досі ваги набувають об'єднальні процеси, пов'язані з передчуттям падіння Константинополя під натиском ісламської Туреччини, яка загрожувала всій Європі. Утверджується по-справжньому єдина інтернаціональна християнська культура. Це був ідеологічно усвідомлений процес, і волинське духовенство бере в ньому активну участь. Невипадково в 1429 році у Луцьку проходить з'їзд європейських монархів, який вирішує спільне завдання – захист Східної і Західної Європи від Османської імперії.

У цей період посилювалося шанування Діви Марії та звернення іконопису до свого провізантійського минулого. За основу бралася візантійська ікона, бо вона відкрила в людській природі щось фундаментально істинне щодо Бога і символізувала акт збереження віри.

Композиція Тростянецької ікони відповідає Бо-

городичному типу Одігітрії Перевлепти (з грец. Провідниці з небесної дороги, Прекрасної Собою), що появився у Візантії в XIII столітті. Мону-ментальна цілісність замкнутого силуету нагадує храм і символізує непохитність Церкви. Вражає точність рисунка. Побудова зображення позначена відточеністю пропорцій і опирається на чітку геометричну схему, яку використовували ще античні майстри і цікавість до якої проявилася в епоху італійського Ренесансу XV століття.

Притаманного волинській традиції духу сповнена західноєвропейська готична витонченість образу (його створено у синтезі різних стилів). Її читаємо в домінуючій графічній мові, доведеної до каліграфічності й віртуозності. Тональне пом'якшення бачимо в написанні ликів, пробіли на яких логічно доповнюють структуру ікони.

Колорит твору символічно зумовлений, підпорядкований ідеям ісихазму (богословського нашого руху): в центрі композиції біла сорочка Ісуса несе знак фаворського світла – вічної Божественної енергії. Це світло поза простором і часом, воно є причиною всього. Білий колір стоїть понад усіма кольорами, це єдність усіх кольорів. Він виражає досконалість і повноту, позначає перебування Божества у світі. Це колір Логоса, який прийшов на землю. Оранжевий колір гіматія (плаща) Ісуса символізує неземне умиротворення, золотий асист (риски-складки) на ньому – присутність Святого Духа. Поєднання чорного з рожево-пурпурним на мафорії (плащі, який покриває голову) Богородиці передає непізнавану таємницю її материнства. На образі золоте тло протистоїть тривимірному простору. Воно поміщає святих в ідеальний світ, у якому зображені постаті втрачають фізичну вагу й об'єм. Це – існування поза простором і часом. Так фізичними засобами відкривається духовний світ ікони, який допомагає збагнути драматизм людського життя, хвилює неповторною глибиною, будить естетичні співпереживання. Поряд зі стриманістю і зосередженістю Богородиця виражає внутрішню силу, гідність і велич.

Тростянецька реліквія світиться духовним аристократизмом наших предків. Сама Пречиста обрала цей образ місцем Своєї духовної присутності. Народ зберіг його в безпросвітні часи нищення, і завдяки йому незглибима Божественна сила передається наступним поколінням.

День особливого шанування чудотворної Тростянецької ікони – 26 серпня.

Лариса Обухович,
реставратор Волинського краєзнавчого музею

душпастир інформаційній службі єпархії, це починання дуже важливе, адже не кожна родина в нашій країні може забезпечити навчання своїх дітей у виші. А тут є шанс отримати безкоштовно вищу освіту за напрямками «філологія та іноземні мови», «економіка, менеджмент, маркетинг». Докладніше про умови навчання можна дізнатись у ВІЕМі за адресою: м. Луцьк, вул. Електроапаратна 3. Сайт – Viem.edu.ua, тел. – 78-98-32.

У консисторії

27 червня митрополит Михайл та віце-канцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний взяли участь в урочистості з нагоди 16-ї річниці Конституції України, що проходила в обласному академічному муз-драмтеатрі ім. Т. Шевченка.

29 червня наш владика на запрошення єпископа Римсько-Католицької Церкви Маркіяна Трофим'яка взяв участь в урочистому Богослужінні у кафедральному соборі Апостолів Петра й Павла обласного центру з нагоди храмового свята.

У Ковельському міському деканаті

1 липня єпископ Володимир-Волинський Матфей та ковельський міський декан протоієрей Анатолій Александрук на запрошення голови Ковеля Олега Кіндера взяли участь у святкових заходах з нагоди дня міста та 68-ї річниці визволення його від нацистських загарбників.

Духовенство побувало на урочистій сесії міськради, а пізніше на Меморіалі слави відбувся мітинг, на якому вікарій єпархії привітав ветеранів та мешканців райцентру з подвійним святом.

У Маневичському деканаті

6 липня сесія Маневичської селищної ради ухвалила рішення про перенесення базарного дня з неділі на суботу. Ініціаторами рішення стали священник Михайло Мельничук – настоятель місцевої парафії Мучениць Віри, Надії й Любові – та інші депутати, що належать до різних християнських конфесій. Цей почин схвалила церковна влада УПЦ КП, УПЦ МП, РКЦ, було зібрано підписи в храмах. Тож від 1 січня 2013 року ярмаркуватимуть маневиччани не порушуючи Господньої Заповіді.

Протистояти деградації

7 липня, на Різдво Йоана Хрестителя, у чоловічому монастирі Святого Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату відбулися П'яті Миколаївські читання.

Перед їх початком у Свято-Духівському скиту цієї обители було відслужено Літургію. Її очолили єпископ Кіровоградський і Голованівський Марк (колишній ігумен цього монастиря) та єпископ Володимир-Волинський Матфей.

Чотири попередні читання (а вони проводяться тут щороку) збирали науковців і краєзнавців, щоб обговорити проблеми історії Жидичинської обители, аспекти пошанування Миколая Чудотворця тощо. Нинішні ж, проведені монастирським просвітницько-видавничим центром Преподобного Миколая-Святоші, князя Луцького, згуртували тих, кому болить животрепетне питання «Християнська сім'я і гендерна політика». Адже в нашому суспільстві наростає тривога з приводу настирного нав'язування тих новацій, що вже призводять до морального і тілесного виродження західних націй.

На початку заходу козаки Волинського стрілецького братства внесли у зал копію чудотворної Холмської ікони Богородиці, виготовлену коштами цієї організації. За часів Хмельниччини образ деякий час перебував у цьому монастирі.

Відтак розпочалися читання. Їх камертоном став виступ владика Марка на тему «Підміна понять у трактуванні інституту сім'ї». Головна думка промовця: сім'я знаєє нині великих випробувань і навіть створень, однак ми, християни, не повинні перекладати вину на «світ», на «масонів», на «знецерковлений Захід», а тільки на себе, на християнське середовище, у якому блуд набув поширення. Тож християни мають дбати передусім про чи-сто-ту своїх сімей, що будуть зразком для інших.

Викликали зацікавлену дискусію виступи директора Луцького міського центру соці-

Закінчення на 6 стор.

МИ В ЦЬОМУ СВІТІ ЛИШ ОРЕНДАРИ

Думки владыки Михаїла в новому бізнесовому часописі «Profi Lutsk» (№ 1, липень 2012 р.)

Часто люди, дбаючи про матеріальне, геть забувають про духовне. Дехто вважає, що багата людина і християнин – поняття несумісні. Що ж у Біблії говориться про людські багатства?

Якщо говорити про бізнес, посилаючись на Священня Писання, то варто пригадати приречу про таланти. (Талант – велика грошова одиниця євангельських часів; згодом – хист. – Прим. ВЕВ). Господар, від'їжджаючи в далеку путь і бажаючи випробувати своїх рабів, дав одному п'ять талантів, другому – два, а третьому – один. Той, що мав п'ять талантів, додав ще п'ять, той, що мав два, – додав два, а той, що мав один, знаючи жорсткий характер свого господаря, закопав його, аби зберегти. Коли господар повернувся, усі показали йому результати своєї діяльності. Той, що мав один талант, сказав: «Ти дав мені один – і я повертаю тобі один». І, як сказано, було піддано його страшним випробуванням. Якщо адаптувати це на сьогоденний лад, то людина, маючи в чомусь талант, повинна його примножувати, бо бізнес взагалі – це заробляння грошей або матеріальних цінностей, які переводять в гроші, або грошей, які переводять в матеріальні цінності.

І все це в'яжеться навколо одного – шість днів праці, в них зроби всі справи свої, а сьомий день віддай Господу Богу своєму. І в ці шість днів, в які людина працює, вона повинна виражати свій талант. А ось невиражен-

ня свого таланту – гріх. Тому що прославляти Бога потрібно не лише словом, а й ділом. Якщо ти називаєш себе віруючою людиною, то тобі потрібно усвідомлювати, що ти повинен уподібнюватися святым, які працювали, уподібнюватися Самому Богові. Він за шість днів зробив всі справи свої, а на сьомий спочивав від своїх трудів.

Бізнесменам треба зрозуміти одну просту річ: Господь дав їм цей талант, тому що дуже часто, нагромаджуючи деякі певні багатства, людина починає усвідомлювати себе їх власником. Проте в цьому світі ми не є власниками, власником є Господь Бог, а ми лише орендарі. Ми все орендуємо.

Орендуємо житло, в якому ми живемо, хоча за документами є його власниками. Хто сказав, що це твоє?

Заводи, щось інше – це те, що ти орендуєш тут, на землі. І все, що ти робиш, – ти робиш для людей. Тобі Бог дав талант бути керівником не для того, щоб панувати над людьми, а для того, аби послужити. Ісус Христос сказав: «Я прийшов у цей світ не для того, щоб Мене служили, а послужити світові».

Ми говоримо про бізнес, а можна паралельно провести аналогію з владою та чиновниками, вони теж називають себе слугами народу. Тому що джерелом влади є народ. І якщо ти бізнесмен і є власником якихось статків, то тобі дана ця власність для того, щоб організувати процес і дати можливість людям заробляти на

життя, на хліб і на свої потреби. А тобі Бог дав більший талант – організувати ту діяльність. І тому спасешся ти тим, що максимально при-

множиш свій талант, не будеш лінуватися. Але не можна ображати тих людей, які працюють і якими ти керуєш. Тому що ти вже відповідальний за них. І чим більша тобі дана влада, тим більше з тебе Господь спитає, як ти використав цю владу на благо людей.

З собою нічого на той світ не забереш. Якщо думати, що все це ти залишиш дітям, то ще невідомо, чи діти скористаються твоїми напрацюваннями у майбутньому. Як підказує життя, дуже часто діти не користуються або, навпаки, легко розтринькують те, що накопили їхні батьки. Нічого вічного немає. Ти тоді подібний на багача, який казав: «От тепер, душа моя, веселися, радій. Я мав там, наприклад, такі склади, а тепер розбудую, розширю. Так що радій, душе моя». А Господь йому каже: «Безумець! В ту ніч заберу твою душу, кому все це залишиш?» Банальність життя полягає в простому: скільки б ти не мав, а спиш на невеличкому ліжку і їси ту порцію, яка підходить твоєму організму, і не більше...

Олександр Македонський перед тим як його хоронили, просив, щоб долоні його були відкриті доверху, коли він лежатиме в домовині. На запитання «Чому?!» він відповів: «Щоб бачили, що я нічого не забрав на той світ». Оце сказано, як про сьогоднішнього. І багача, і бідного схоронять в одному костюмі, а не в двох чи трьох... І тіло, з землі взяте, – в землю повернеться.

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

3 нагоди ювілею

16 червня парафія Архистратига Михаїла в с. Конохи Локачинського деканату відзначила 20-річчя освячення свого храму. Бо-

гослужіння з цієї нагоди очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним співслужили декан протоієрей Ігор Дружинець, настоятель священник Микола Гаківник та інше духовенство. Радість торжества розділив голова сільської ради Руслан Прокопчук.

Під кінець Літургії владыка виголосив проповідь про віру. Він підкреслив, що лише своїм добрим прикладом ми діємо зможемо спонукати інших до істинного християнського життя.

На завершення архієрей вручив благословенні грамоти парафії й жертводавцям храму.

Подвійне торжество

7 липня, на Різдво Івана Хрестителя, єпархіяльний архієрей очолив престольний празник і відзначення 10-річчя освяти храму в селищі Цумань.

Співслужили з владыкою декан протоієрей Тарас Манелюк (настоятель парафії), місцеве духовенство, а також із Рівненської єпархії. В урочистій відправі взяли участь начальник обласно-

го управління лісового та мисливського господарства Богдан Колісник, директор державного підприємства «Цуманське ЛП» Олександр Грицай, селищний голова Олександр Кобилан.

За Богослужінням високопреосвященний виголосив проповідь про важливість храму та храмової молитви в житті християнина. На завершення кожен вірянин міг прикласти до частинки мощей Миколая Мирлікійського, яку з собою привіз архієрей.

На завершення митрополит Михаїл освятив пам'ятного хреста на території храму (див. фото).

На святі села

17 липня керуючий єпархією очолив Боже-ственну Літургію у храмі Святителя Миколая Чудотворця с. Скірче Горохівського деканату з нагоди 20-ліття освячення церкви та дня села. Із ним співслужили декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель протоієрей Павло Борунов та інше духовенство. До торжества приєдналися голова райдержадміністрації Жанна Савчук, голова райради Леонід Андрійчук, представники місцевої влади.

Владыка виголосив проповідь про значення храму в житті громади, а також відзначив парафію благословенною грамотою. Після Літургії було відправлено заупокійні літії на місці, де колись стояв храм, а нині – захоронення священнослужителів, а також біля пагорба Слави.

Цього ж дня освятили відремонтоване приміщення місцевого Будинку урочистих подій.

Валерія ЛЕСЮК

Світлина інформаційної служби єпархії

ЦЕРКВА І МОЛОДЬ

ЮНАЧИЙ ТАБІР УДАВСЯ!

10–20 липня в урочищі Білі Береги поблизу селища Колки Маневицького деканату втретє відбувся щорічний молодіжний табір єпархії. Організатор – Волинська духовна консисторія, зокрема інспектор з питань місійної діяльності протоієрей Юрій Близнак.

Відкрив табір молебнем на початок усякого доброго діла митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Він побажав таборянам провести час, відведений Богом для відпочинку, із користю душі та тілу. Владика був приємно здивований кількістю учасників (60 осіб), які прибули з різних деканатів нашої єпархії та з Рівненщини.

До загальної програми табору входили ранкові й вечірні молитви в сосновому бору, богослужіння, проща до Тростянецької чудотворної ікони, спортивні й інтелектуальні ігри, пісні під гітару біля вогнища і т. ін. Цікавими були й бесіди зі священниками на різні теми, які проводили о. Юрій та протоієрей Віктор Михалевич.

Приємно, що все більше душпастирів приєднується до проведення табору. Так, священники Олег Чвир, Богдан Григлевич, Назар Бабій були духівниками куренів. Також велика подяка маневицькому деканові протоієрею Андрію Закидальському й адміністрації Колківського лісництва за матеріальну та інформаційну підтримку, а священникам Миколі Савчуку та Юрію Крохмалеві-Брилевському – за технічний супровід.

На питання, чи вдався табір, чи сподобався, найкращою відповіддю є вдячні слова батьків, що лунають у телефонній слухавці.

Світлина з архіву Ігоря САЩИКА

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на 2, 4 стор.

альних служб для сім'ї, дітей та молоді Л. Галан, заступника декана істафу Волинського національного університету ім. Лесі Українки Т. Літковця, наукового співробітника Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти Н. Поліщук, доцента Луцького національного технічного університету А. Євтодок та інших. Як висловився священник Володимир Вакин, керівник просвітницько-видавничого центру монастиря, ведучий читань і промовець на тему «Божественне призначення людської особистості», «істина не боїться полеміки, бо вона – істина».

За результатами читань буде видано збірник матеріалів.

У Горохівському деканаті

17 липня єпископ Володимир-Волинський Матфей очолив Божественну Літургію в храмі Апостола Андрія Первозваного с. Дубова Корчма з нагоди першої річниці освячення церкви. Із ним співслужили настоятель священник Микола Сегет та місцеве духовенство. За відпорою владика виголосив слово про важливість храму та храмової молитви в житті християнина.

У Братстві

20 липня в рамках проекту Луцької міської ради «Екскурсиводи у відпустці» відбулася коротка подорож у минуле Хрестовоздвиженського братства. Її провів для близько 45 бажаних директор музею історії цієї братської організації Андрій Бондарчук. Екскурсанти відвідали Хрестовоздвиженський храм, спустилися до його крипти (підземної частини), де знаходяться давні поховання відомих братчиків.

Як зазначив А. Бондарчук, добре, що люди цікавляться історією, музей у цьому сприяє відвідувачам, адже відчинений щоденно з 10-ї до 18-ї год, крім вихідних. Однак, як і раніше, є в нього великі проблеми з фінансуванням, бо існує на кошти Братства. А найголовнішим питанням є те, що він так і не набув статусу відділу Волинського краєзнавчого музею, який надавав би дієву і кваліфіковану допомогу в оформленні експозиції. Як каже пан Андрій, дивно, що всі підтримують таку думку, а з боку місцевої влади далі слів справа не рухається.

Інформаційна служба єпархії

Докладніше про ці та інші події – на офіційному сайті Pravoslavja.lutska.ua

У Національному університеті «Острозька академія» відкрито Центр стародруків та рідкісних книг імені Івана Кардаша. Рідко за життя людина може удостоїтися того, щоб її ім'я носив потужний просвітницький осередок. Проте патріотична позиція нашого земляка, мешканця Луцька справді захоплює і вражає. Я й не сподівалася, що в наш прагматичний час є такі благородні люди. Він сповідує біблійний принцип: «права рука не повинна знати, що дала ліва», а тому не рахує, скільки затрачено коштів.

Ректор академії Ігор Пасічник зазначив: «Іван Петрович Кардаш, як на мене, це унікальна людина. Він є серед нас, щоб за його вчинками, орієнтуючись на нього, ми могли вимірювати себе, коригувати себе і ставати кращими. Це людина, яка служить своїй Вітчизні віддано, не розповідаючи про це гучно. Він є українцем у повному розумінні цього слова».

ЧЕРНЕЧА АПТЕЧКА

Поради за книгою «Повна енциклопедія православної монастирської медицини» базуються на методах лікування, що здавна побутують в обителях. Усі рецепти – досвід ченців-лікарів – вельми прості й звичні. Однак закликаємо не займатися самолікуванням, адже будь-який дар природи порізнному діє на кожен організм. Перш ніж приймати той чи інший засіб, проконсультуйтеся з лікарем.

Запалення легень

Заварити скляною окропу 15 г трави іванчаю, настояти 1 год. Пити по 1/3 склянки 3 рази на день за 20 хв до їди.

Для очищення легень від харкотиння вар-

— БЛАГОДІЙНІСТЬ

ЩО ТАКЕ ЦЕРКОВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СЛУЖІННЯ?

Це робота, пов'язана з допомогою хворим, немічним, нужденним людям, тим, хто опинився у складних життєвих обставинах і потребує підтримки. Адже любов та милосердя – ознака справжніх християн, ми ж повинні намагатися бути ними. Якщо ти не можеш дати і дві лепти потребує, говорив авва Дорофей, то можеш виявити до хворого милість доглядом. Якщо і цього не можеш зробити, то словом можеш утішити свого ближнього, бо «слово – краще, ніж дар» (Сирах 18:16). Є різні види церковного служіння: допомога матерям-одиначкам, самотнім людям похилого віку (тим, у кого родичі проживають далеко або взагалі немає рідних), нужденним, неповносправним, нарко- й алкозалежним, збір одягу та речей першої необхідності, продуктів харчування тощо. Не кожній парафії може бути під силу організувати щось грандіозне, особливо якщо це потребує великих коштів, однак турбуватися про декількох може кожна громада. Мабуть, у кожного на парафії є багатодітні сім'ї, які вибиваються з останніх сил, щоб вижити. З перших років існування Церква піклувалася про вдів та сиріт. Настоятелі повинні старатися організувати таку поміч, допомогти парафіянам стати повноцінними членами Церкви й пояснити їм їхню високу місію, основою якої є діла милосердя. Необхідно спонукати парафіян піклуватися один про одного, нагадувати, що парафія – це спільнота, пов'язана духом любові, у якій не повинно бути бідуючих, самотніх, знедолених.

Ми не можемо нагодувати усіх голодних, однак можемо виразити співчуття та любов до ближнього. Ісус Христос сказав, що допомагаючи хворим, ув'язненим, тим самим служимо Йому. Ми не можемо виправдати нашу бездіяльність тим, що такою категорією людей повинна опікуватися тільки держава. З життєвого

досвіду бачимо, що соціальні служби не можуть з усім впоратися. У цьому їм мають допомогти суспільство та Церква.

Буває, людина, яка ходить до храму, й хотіла б чимось комусь допомогти, проте їй важко звикнути на це. Заклик священника на проповіді «творити добро» не завжди може дійти до серця, тому часто людей потрібно вчити цього. Наприклад, на завершення Літургії оголосити про збір коштів на потреби для дітей з інтернату або

ж про потребу навідатися до хворого самотнього пенсіонера (прибрати у квартирі, оплатити комунальні послуги, сходити за продуктами, купити медикаменти), або відвідати стареньку парафіянку в лікарні, яку ніхто не провідує. Адже буває так, що люди, які ходять до храму, зовсім не знають один одного (особливо в містах), тому такими милосердними ділами священник може згуртувати паству.

Частою відмовою щось робити у соціальному служінні є відсутність коштів. Матеріальні ресурси потрібно вишукувати, стукаючи у будь-які двері. Найголовніше – не боятися й зуміти переступити через надмірну сором'язливість. Адже ви просите не для себе, а для потребуємого. Ось декілька способів пошуку коштів: через соціальні мережі, інтернет-форуми, благодійні фонди, держструктури, громадські організації, через знайомих тощо. Також можна влаштувати добродійну виставку, аукціон малюнків, ярмарок із залученням виробів підприємств, шкіл, гуртків, народних майстринь. Можна й духовенству долучитися до збору коштів. У нас в єпархії стало традицією проводити різдвяні концерти з благодійною метою. Так цього року зробили в с. Козлиничі Маневицького деканату на підтримку дітей-сиріт, у Локачах на реабілітацію після операції для хворої дівчинки.

Якщо добрі діла освячуються Церквою, то й люди змінюються. Про це ми поговоримо наступного разу.

Валерія ЛЕСЮК

ДАРУВАЛЬНИК ВІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ

На відкриття Центру Іван Петрович не міг приїхати без чергового дарунка. Цього разу він привіз Діяння апостолів, видрукувані в Москві 1780 року.

На запитання, чому він продовжує витратити великі гроші на придбання стародруків, які дарує, благодійник відповів: «Я цим живу».

Є кілька чинників, що спонукали І. Кардаша допомагати саме цьому закладові. Насамперед те, що «Острозька академія» – перший вищий навчальний заклад східноєвропейських народів, заснований 1576 року; по-друге, те, що його життєва дорога пролягла з благодатної рівенської землі. Народився Іван Кардаш в Малинську Березнівського району, закінчив місцеву восьмирічку, потім автодорожній технікум, Ризьке вище командно-інженерне училище ракетних військ (військ стратегічного призначення), Військово-політичну академію в Москві. Службу закінчив 1992 року на посаді заступника командира полка ракетно-ядерних військ у чині підполковника, потім зайнявся бізнесом, пішов у козаки.

З академією співпрацює 10 років: привозить унікальні книги, які постійно поповнюють збірку. За цей час зібралася чимала колекція. Нині дуже не просто знаходити такі книги, та в мецената є багато друзів у різних містах колиш-

нього Радянського Союзу, з якими підтримують тісні зв'язки і які допомагають знаходити ці книги. Розповідає, що у когось треба купити, іноді доводиться обмінюватися на антикварні речі, продавати на аукціоні раритети, але є й товариші, які безоплатно віддавали рідкісні книги. Це все дуже великий, але й приємний клопіт.

Ректор академії Ігор Пасічник сказав: «Тих, хто стверджує, ніби в Україні немає патріотів, я прошу приїхати в Острозьку академію, в кім-

нату наших стародруків. А ще пишаюся тим, що деякі стародруки – єдині в державі. Ми володарі унікальної Острозької Біблії 1581 року, яка знову ж таки завдяки меценату потрапила в Острозьку академію. Більшість цих стародруків, знаючи їх цінність, люди нам подарували. Саме до такої унікальної категорії патріотів належить Іван Кардаш. І дякую Богу, що свого часу з ним познайомився. Я пригадую, як першого разу він скромно зайшов до мене в кабінет і подарував

стародрук, таким шляхетним чоловіком він залишився й донині.

Якби він продав ці стародруки, мав би не один котедж, машини, дорогі костюми, але він подарував книги Острозькій академії. Він зробив правильно, адже костюми зносяться, машини застаріють, котеджі продадуть нащадки, а ці скарби належатимуть тисячам студентів, їх дітям і онукам, правнукам, які прийдуть сюди вчитися. Бо це – надбання народу, надбання України. А Острозька академія завдяки цій колекції вийшла на третє місце в Україні за кількістю стародруків (після бібліотек імені Стефаніка і Вернадського).

Тож хай Бог дає ще багато літ Іванові Петровичу й посилає у його щедри руки старовинні книги.

Лідія КЛІМЧУК
Світлина автора

Ректор Острозької академії Ігор Пасічник (ліворуч) та меценат Іван Кардаш у Центрі стародруків

то споживати мед із ядрами лісових горіхів, що особливо добре допомагає при тривалому кашлі. Дуже корисні відварені в солодкому вині кедрові горіхи: 0,5 л вина 50 г горіхів, варити 20 хв.

Склянку промитого вівса з лушпинням залити 1 л молока і кип'ятити протягом 1 год на слабкому вогні, процідити. Пити гарячим із маслом чи медом. Особливо корисно вживати на ніч. Засіб рекомендують при важких формах пневмонії та для ослаблених хворих.

Коріння кропиви варити в цукровому сиропі 30 хв, процідити, вживати по 1 столовій ложці 3-5 разів на день.

Відварити в 500 мл кагору 2 столові ложки свіжого подрібненого коріння дивосилу. Пити по 50 мл двічі на день.

При підозрі на запалення легень можна ставити компрес із сиру (якщо пацієнт не вживає антибіотиків). Компрес треба робити дуже ретельно, він ефективний лише при дотриманні усіх правил. Сир може бути будь-якої якості, навіть заморожений (тоді його треба розморозити). Сир трошки підігріти – покласти на батарею чи в теплу духовку. Можна змішати з медом: на 100 г сиру столову ложку меду.

Поетанність шарів компресу така: до тіла прикласти сир (його тонко намазують на кухонний рушник), потім – воскований папір, махровий

рушник і шерстяну хустку, яку тісно зав'язують.

Щоби позбутися кашлю після запалення легень, потрібно закип'ятити склянку свіжого непастеризованого молока з двома плодами білого висушеного інжиру. Пити гарячим 2 рази на день по склянці до їди.

При запаленні легень і плевриті необхідно втирати в груди чи спину мазь: розтерти і змішати 1 частину воску і 3 частини гусячого жиру (можна замінити курячим жиром чи овечим салом) до отримання густої мазі.

Підготував Андрій ГНАТЮК

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

КОЗАЦЬКИЙ ЦВИНТАР У КРЕМ'ЯНЦІ

Колись Крем'янець славився не лише замком, зведеним усередині XV ст. на місці попереднього давньоруського, а й монастирями і храмами. У IX–XII ст. тут був печерний монастир. Із виходом ченців з печер і заснуванням спільножитних обителів Божих недалеко Замкової гори з'явилися монастир Преображення Господнього (на горі Сичівка), Богоявлення Господнього і, за переказами, дівочий монастир Св. Параскеви-П'ятниці.

Знаходився він на горі Черче до першої половини XVII ст., а тоді, по закриттю монастиря, храм Св. Параскеви перенесено у її підніжжя для кращого доступу вірних.

Національно-визвольна війна українського народу 1648–1654 рр. вписала яскраву сторінку в історію Крем'янця. Непроступний замок на горі Боні взяли козаки Максима Кривоноса. Шість тижнів тривала облога. Поляки завзято відбивалися, але змушені були здатися. Від замку залишилися руїни. Вбитих під час облоги і штур-

му козаків поховали на П'ятницькому цвинтарі.

У 2-й половині XX ст. більшу частину козацьких надмогильних хрестів було знищено. Тут є, щоправда, пам'ятний хрест, однак цвинтар залишається непорядкованим, недоглянутим. Сьогодні козацьке кладовище займає незначну частину підшви гори Черче, решта його пішла під забудову. Вцілілих хрестів – 64, могилок козаків-бандуристів – дві, з трикутними раменами – три хрести, одна надмогильна плита у формі військового хреста. Всі вони виготовлені з місцевого сірого вапняку, тому, без сумніву, кам'яні хрести на П'ятницькому цвинтарі над могилами героїв-козаків є мистецькі твори місцевих кам'янотесів. А поставлені вони на могилах українських лицарів, певно, місцевими ремісниками, українською шляхтою, селянами, ще XVII ст.

Хрести – різні за розміром. Наймасивніший хрест з прямокутними раменами сягає над землею 104 см, довжина рамена – 82 см. А най-

менший – поставлений, гадаємо, на могилі малолітнього або дуже юного козака. Надмогильна ж плита у вигляді бандури, увінчана зверху хрестом із трикутними раменами, дає нам підставу стверджувати, що тут поховано військового бандуриста.

Кам'яні хрести, плити-бандури, хрест-плита на могилах козаків є не лише символом християнського поховання, а й безцінними пам'ятками нашого церковного мистецтва тієї доби, а саме кладовище – місцем святым.

П'ятницький (козацький) цвинтар у Крем'янці чекає не лише благодійників, які вклали б кошти і працю в його облаштування, а й дослідників, які б досконало висвітлювали його історію. Бо це місце потребує особливої уваги, пошани.

Володимир РОЖКО, історик-архівист,
викладач Волинської православної
богословської академії
Світлина автора

ОДНОВІРЦІ ЗА КОРДОНОМ

СМЕРТЬ СПИТАЄ

Останнє інтерв'ю зі старцем Арсенієм

Мабуть, одна з найбільших радостей у цьому світі – спілкування з Божими людьми. Господь посилає цих Своїх земних ангелів нам то на вітшення, то для зміцнення, то для поради і похвачання, а коли просто як дарунок – для душевної радості. Саме таким подарунком стала для автора зустріч з румунським старцем Арсенієм (Папачоком). Поїздка до нього була негарадом, після несподіваної звістки: «Якщо хочеш застати о. Арсенія в живих, то треба поквапитись». Уява малювала смертний одр і немичне тіло... Але яке ж було здивування, коли перед очима з'явився бадьорий отець архімандрит! Незважаючи на наближення свят, черга до його келії не зникала. Старець приймав усіх, був веселий, жартував. Люди виходили від нього з посмішками і сльозами радості.

– Отче Арсенію, Ви вирішили стати ченцем відразу після Другої світової війни, коли в Румунії тільки встановилася комуністична влада. Як це – піти зі світу в монастир у той час? Не було страшно?

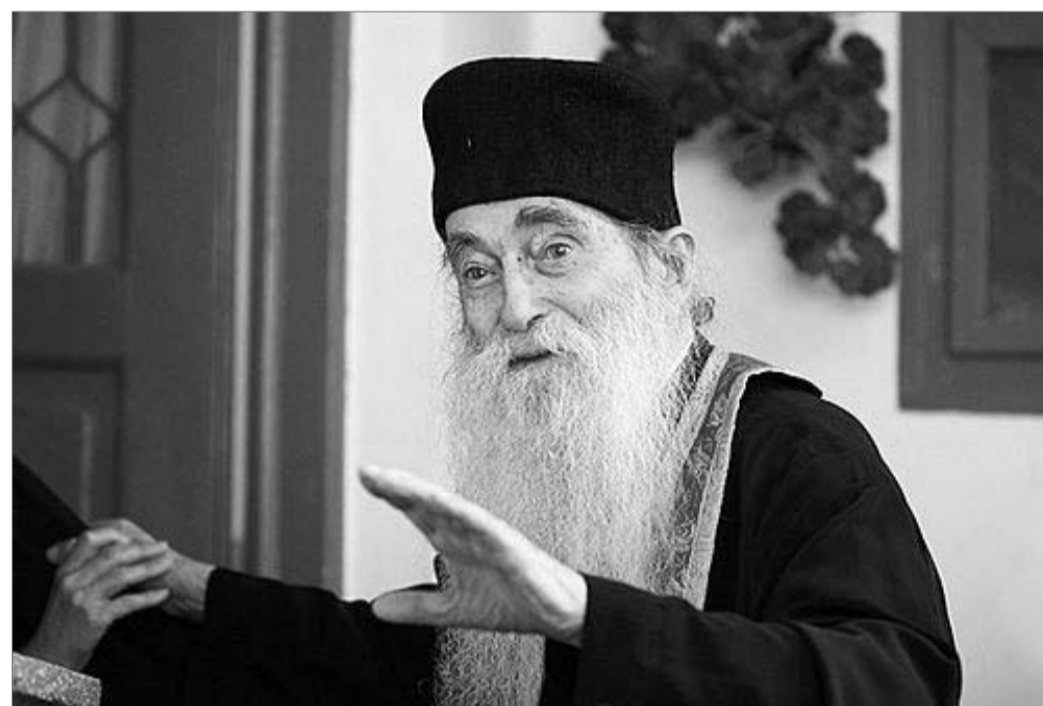
– Мене на цей крок підштовхнув не важкий період, що настав для нашої країни, не надія заховатися і відсидітися за монастирськими стінами, а бажання служити Богу і жити після цього земного життя. Кого боятися, якщо Христос воскрес! Він переміг світ. Хто з Ним не збирає жнива, той їх розсіє. Смерть приходить не для того, щоб ви їй зробили кави. Вона приходить забрати нас. Вона задає нам питання: чому не любимо, чому ворогували між собою? Смерть – це реальність, а не страшилка. Вона не запізнюється. Розуміння цього змусило мене не просто раціонально розмірковувати, що буде після смерті, а серйозно зазирнути вперед.

– Чотирнадцять років Ви відсиділи у в'язниці за свою віру. Що винесли звідти?

– Господь дав мені ідею, яку слід виконувати: Небо, прийми і мене до себе. Найбільший дар Бога – час, який Він нам дає. Адже кожен з нас просить перед смертю: залиш мені, Господи, і сьогоднішній день. Це був незвичайний досвід, ми велишли звідти досвідченишими. В'язниця – це великий подвиг. Вона впокорювала тебе, тому що Сам Господь тримав твою душу. Але ти знав, що всі ці страждання – заради великої Істини, бо ж була мета спотворити твої ідеї і душу різними їх методами. І єдиний спосіб вистояти й перемогти в цій ситуації – не приймати їхніх ідей. Ти міг стати великим героєм, коли говорив: «Пане, я не приймаю цього!». Це варто життя.

Мене допитував один полковник. Я бачив з його боку особливе ставлення, тому що був священиком і монахом, хоча й носив одяг засудженого. І ось мене, такого упокореного, принаймні з вигляду, запитує цей полковник: як я можу пояснити існування Бога? Я йому відповідаю: «Пане полковнику, та саме існування наше, наше дихання, наш дух, розум доводять це». Далі я розповів, що весь світ і все в ньому створено Великим Творцем, і люди теж створені не випадково. І ще пояснив йому, навіщо Христос прийшов у світ, дав Себе розпіяти і воскрес. А в кінці запитував, чому він не вірить у це? То був

сміливий крок з мого боку – запитати його таке. Але я повинен був захищати свою Правду. Він сказав, що війна, яка була з Росією в ім'я хреста, переконала його, що Бога немає. Я вигукнув тоді: «Ви що?! Заради якого хреста, пане полковнику?! Це божевільний Гітлер хотів завойувати Росію і думав, що йому це дозволять». І тоді я запитував ще: «Добре, а перед цією війною чому

ви не вірили?». Його відповіддю було питання: який мій останній аргумент? Я сказав йому, що готовий померти за свою Істину, але бачу, що вмирати не маю з ким, маючи на увазі його. Тоді він почав кричати, щоб мене забрали.

– У Вас тисячі духовних чад. Чим наділяє Вас Господь, щоб вести ці душі до спасіння?

– Своєю постійною присутністю в моєму серці. Нагадуванням того, що серце не повинно «ходити наліво». Ми можемо йти через вогонь і воду, а серце наше повинно належати Йому. Кожна людина знає, що особисто йому потрібно, щоб урятуватися. У нас є хрест як символ порятунку, який нас вчить... що там далі? Отець Вікторин перебив, дай Боже йому здоров'я... «Поклоняйтеся Богові всією душею своєю». Не треба хреститися формально. Проживайте той момент, коли хреститесь. Господь не буде питати, чого ти не знав. Він запитає, чому ти не виконав того, що знав.

– Раніше люди йшли в монастир, щоб бути наодинці з Богом. Сьогодні люди йдуть у монастир, як до лікарні, щоб приліпити пластир на свої хворі серце і душу, щоб вдихнути тут чистого повітря. Що Ви рекомендуєте в першу чергу тим, хто хоче досягти успіху в духовному житті?

– Треба мати у собі стан внутрішніх, сердечних веселощів, у якому можна перебувати, невпинно молячись. Справжній стан веселощів, звільнений від життєвих та інших проблем.

Будь-яким чином треба намагатися бути в цьому світі, тому що, маючи печаль, ми «висиджуємо» диявольські яйця. Треба бути вільним від затьмарення. Якщо людина помирає не в духовному подвигу, не піднімаючи прапор істинної віри, тоді все творіння страждає. Ми живемо в тісному взаємозв'язку, оскільки все творіння Боже – єдине. Якщо ми відокремлюємося від цієї загальної єдності, то самі себе знищуємо. Тому я рекомендую нести духовні подвиги. І все-таки трагедію потрібно оплакувати як власні наші гріхи. Стан молитви означає стан присутності перед Богом. Як духівники, розмовляючи

Але найбільша подяка у мене – безмежній доброті Господа, Який дав нам пізнати турботу і заступництво Божої Матері – досконалої Захисниці грішників. Щоб змінити наше життя, нам потрібна тільки сильна воля і велика довіра до милості Богородиці та її всемогутньої допомоги. У монастирі я запалив радість у душі своїй, довірившись молитвам Матері Божої – великої Заступниці за нас, немічних.

Ігор ЗИБІН,
Pravoslavie.ru

РАДИМО ПРИДБАТИ

В обителі – видавництво

Указом митрополита Луцького і Волинського Михаїла при чоловічому монастирі Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату створено просвітницько-видавничий центр Преподобного Миколая-Святоші, князя Луцького. Мета – друк книг, проведення конференцій тощо. До складу центру ввійшли: намісник ігумен Константин (Марченко), кандидат богословських наук священник Володимир Вакин, ієромонахи Димитрій (Франків), Никодим (Мартинов).

Уже вийшло кілька видань. «Акафіст до Пресвятої Богородиці перед образом її „Всецариця“» тотожний тому, що 2010 року побачив світ у епархіальному видавництві «Ключі», але містить ще й іншу послідовність відправи, необхідну для священнослужителів і хору. «Преподобний Агапіт Печерський. Житіє. Канон. Акафіст» і «Акафіст до Пресвятої Богородиці перед образом її „Економісса, ігуменя гори Афонської“» – цікаві спроби перекладацької майстерності о. Никодима.

Намісник монастиря пояснив інформаційній службі епархії, що переважно центр видаватиме літературу чернечого спрямування, але вона становитиме інтерес і для так званого білого духовенства, а також для мирян. Проте книги жидичинського просвітницько-видавничого центру виходять невеликими тиражами, а тому купити їх можна хіба що в обителях епархії.

Бажаєте придбати чи взяти почитати ще й інші видання? Цікавитесь іншою духовною літературою? Звертайтеся до епархіальної книгарні «Ключі» (Луцьк, просп. Волі, 2 – біля обласної юнацької бібліотеки, тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97), запитуйте у храмах і монастирях нашої епархії.

ВІТАННЯ

Ювілеї

Храму Пророка Іллі в Ратному – 20 років від освячення;

храму Великомученика і цілителя Пантелеймона в с. Відуті Турійського дек. – 10 років;

храмам Успіння Пресвятої Богородиці: у с. В'язівно Любешівського дек. – 10 років від освячення місця під будівництво, **в с. Гаразджа** Луцького райдек. – 5 років від освяти, **у с. Твердині** Локачинського дек. – 80 років, **у с. Старий Чорторийськ** Маневецького дек. – 10 років від освячення місця під будівництво;

протоіерею Василеві Янчуку, настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Полонка Луцького райдек., 2 серпня – 20 років священнического служіння;

протоіерею Михайлові Онищуку, настоятелю парафії Холмської ікони Божої Мате-

рі в Луцьку, 2 серпня – 10 років священнического служіння;

ієромонаху Миколаєві (Смаглюку), насельникові Замкового монастиря Архангелів у Луцьку, 3 серпня – 35 років;

священнику Василеві Фурману, настоятелю парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Білин Ковельського райдек., 9 серпня – 10 років священнического служіння;

Євгенові Щербяку, операторові газової котельні консисторії та кафедрального собору Святої Трійці, 16 серпня – 75 років;

ігумені Марії (Ігнатенко), намісниці монастиря Різдва Христового у Володимирі, 18 серпня – 10 років чернечого постригу, а 2 вересня – 40 років;

протоіерею Сергієві Мельничуку-Мартинюку, клірикові кафедрального собору

Святої Трійці, 19 серпня – 45 років священнического служіння;

священнику Михайлові Савці, настоятелю парафії Мучениці Параскеви-П'ятниці в с. Котів Ківерецького дек., 28 серпня – 35 років;

Валерії Лесюк, завідувачу відділу організації благодійності та соціального служіння, співробітнику інформаційної служби епархії, 29 серпня – 35 років;

протоіерею Олександрові Сеніву, настоятелю парафії Святителя Василя Великого в с. Боголюбі Луцького райдек., 30 серпня – 15 років священнического служіння.

Щиро вітаємо! Божого благословіння, міцного духовного й тілесного здоров'я та всіляких гараздів!

ОГОЛОШЕННЯ

Поможіть урятувати життя!

Епархіяльний відділ організації благодійності та соціального служіння в рамках програми допомоги онкохворим дітям «Подаруй завтра» звертається до всіх небайдужих із проханням про поміч.

Лімфогрануломатоз, IV стадія. Такий діагноз поставили 13-річній лучанці Ярині Малаховській. Стан її здоров'я стабільно важкий. Щоб урятувати дівчинку, потрібно здійснити ауто-трансплантацію кісткового мозку. На це, за попередніми підрахунками, потрібно 70 000 – 100 000 гривень.

Яринка – не просто мила, життєрадісна дівчина. У неї золоті руки, адже неодноразово перемагала в обласних та міських конкурсах із

різдвяної атрибутики, паперопластики, писанкарства. Вміє малювати, вишивати, виготовляти вироби з бісеру.

Близько року вона бореться за життя, перетерпіла 11 хіміотерапій. Досі батьки покладалися на свої кошти. Однак тепер не в змозі самотужки назбирати таку величезну суму. Тому просять підтримати їх фінансово, допомогти врятувати життя їхній дочці.

Реквізити для допомоги: Благодійний фонд «Стопрак», ЄДРПОУ 37537784, р/р 2600802349723 у Волинському відділенні Центральної філії ПАТ «Кредобанк», МФО 325365. Призначення платежу: «Безповоротна благодійна допомога на лікування Малаховської Ярини». Номер картки Приватбанку:

6762468302042837, Малаховська Ольга Дмитрівна. Номер телефону п. Ольги – мами Ярини Малаховської: (096) 276-28-27.

***

У Луцьку, на просп. Волі, 2 працює **епархіяльний оптово-роздрібний склад-магазин**. Тут можна придбати все церковне начиння, ікони, священничий одяг тощо. Магазин працює в понеділок-п'ятницю з 10 до 18 год, в суботу – з 10 до 15 год. Обідня перерва з 13 до 14-ї. За довідками звертатися до Богдана Тишкевича, тел. (066) 217-25-58.

Слухайте самі, радьте іншим!
Щонеділі о 7.30 – православна передача «Благо» на радіостанції «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

Автор і ведучий протоієрей Віктор Пушко пропонує розповіді про свята й тлумачення недільних

євангельських читань (рубрика «Слово душпастиря»), спілкування зі священнослужителями та мирянами на актуальні теми («Варто дослухатись»), про християнську художню літературу («Помічне читання»), а також церковні вісті, анонси тощо.

ПАЛОМНИЦТВА

1–13, 12–24 серпня, 23 серпня – 4 вересня – до святинь Криму: Бахчисарай (Успенський монастир, Качі-Кальйон-Печерний монастир), Севастополь (Херсонес, Володимирська церква, Георгіївський монастир, Новоспаський скит, Інкерманський монастир), Сімферополь (архієрейська Літургія в кафедральному соборі Рівноапостольних Володимира й Ольги, Троїцький монастир, Петро-Павлівський собор, Свято-Троїцький собор – мощі Луки, каплиця (тантина) Єлени й Константина), Топловський монастир. Зголошуватися не пізніше як за тиждень до першого дня паломництва. Виїзд о 12.00. Вартість (проїзд, проживання та екскурсії): 1500 грн у приватному секторі, 1700 грн – на квартирах; із дітей дошкільного віку – 1000 грн. **Увага! Цього року їдемо залізницею. Охочих просимо зголошуватися терміново, кількість місць обмежена!**

8 серпня – до святинь Києва: Печерська лавра – Феодосіївський, Введенський, Видубицький, Іонівський, Михайлівський Золотоверхий монастирі – Андріївська церква – Володимирський собор (Патріарша Служба). Зголошуватися до 6 серпня. Виїзд 7 серпня о 23.30. По-

вернення – 8 серпня о 23.30. Вартість поїздки 240 грн.

15 серпня – до святинь Львова. Зголошуватися до 14 серпня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Вартість поїздки 160 грн.

24 серпня – до святинь Рівенщини з нагоди відпустового свята у храмі Острозької академії на честь преподобного Федора Острозького: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Богородиці). Зголошуватися до 23 серпня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Вартість поїздки 80 грн.

28 серпня – до святинь Володимира з нагоди престольного свята домового храму Успіння Пресвятої Богородиці жіночого монастиря Різдва Христового (поїздку очолює митрополит Михайл): собор і монастир Різдва Христового – Юріївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Зголошуватися до 27 серпня. Виїзд о 8.00. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 70 грн.

30 серпня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни. Зголошуватися до 29 серпня. Виїзд о 6.30. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 75 грн.

13–20 вересня (7 ночей) – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа» проводиться з благословіння Патріарха Філарета): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Зголошуватися не пізніше ніж за три тижні.

13–22 вересня (9 ночей) – до Святої Землі. Крім зазначеної вище програми, додається поїздка на гору Синай (Єгипет). Зголошуватися не пізніше ніж за три тижні.

Виїзд на автобусні прощі – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Осанна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (0332) 71-83-77, (050) 812-09-79.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.

Засновник і видавець – Управління Волинської епархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)

Друк: ПрАТ «Волинська обласна друкарня»
Луцьк, просп. Волі, 27. Тел. (0332) 24-25-07. Зам. 3546. Наклад 3600 пр.
Передплатний індекс 91241

Редакція

Андрій ГНАТЮК (головний редактор), Віталій КЛІМЧУК (відповідальний секретар), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Валерія ЛЕСЮК, Олександр БІЛЬЧУК (верстка, «НІЦІАЛ»).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1. Volynkonsystoriia@ukr.net.
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10.00–16.00. Обідня перерва: 13.00–14.00

Керуючий епархією

Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ.
Тел./факс (0332) 72-44-64

Канцелярія

Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віце-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ.
Моб. (050) 956-70-00
Секретар Галина МЕЛЬНИК. Тел./факс (0332) 72-44-64

Інформаційно-видавничий центр

Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО.
Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії) – info@sluzhba@ukr.net
Прес-служба (співпраця зі ЗМІ) – pres-sluzhba@ukr.net

Сайт Pravoslavja.lutska.ua – info@pravoslavja.lutska.ua
Газета «Волинські епархіяльні відомості» – vuyev@ukr.net
Телестудія «Собор» – головний редактор Андрій ГНАТЮК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО.
Тел. (095) 126-40-77. Blaho@ukr.net
Видавничий відділ «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО.
Моб. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97. Kljuchi@ukr.net

Капеланська служба

Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

Паломницький центр «Осанна»

Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79

Відділ організації благодійності та соціального служіння
Завідувач Валерія ЛЕСЮК. Моб. (095) 037-67-00.
Social-sluzhba@ukr.net